

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

8. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

24. ÚNORA 2019

Z obsahu:

**Jedině láska
nás polidštuje**

Z promluvy papeže
Františka na sobotní
vigilii SDM
26. ledna 2019
v Metro Park, Panama
- strana 2 -

Svatá Valburga
Libor Rösner
- strana 4 -

Open Doors:
**Počít pronásledovaných
křesťanů narůstá**
- strana 5 -

**Den paměti
na genocidu Arménů**
- strana 5 -

**Kostelní Vydří - za
Pannou Marií Karmelskou**
Petr Bobek
- strana 7 -

**Nové evropské
„náboženství“**
Christof Gaspari
- strana 10 -

Alláh není Bohem Bible
Gertruda Wallyová
- strana 11 -

**Vizionář: Tajemství zjevení
v Tre Fontane (44)**
Saverio Gaeta
- strana 13 -

Nové evropské „náboženství“

Dnes vládnoucí „vírou“ je bezbožnost

Kdo se dnes podívá na wikipedii na „náboženskou mapu“, dostane obraz, který ukazuje Evropu jako křesťanskou, katolickou, protestantskou, ortodoxní. Vlastně je to zavádějící. Kontinent je sice kulturně zakořeněn v poselství Kristově, ale dnes vládnoucím světovým názorem je bezbožnost. Stále bojovnější agnosticismus se stal státním náboženstvím.

Pro nás křesťany je velmi těžké si to přiznat. Vždyť stále ještě se vyskytují zbytky křesťanské kultury, jejíž rozkvět Evropa zažila. Tak si mnozí myslí. Také mnoho morálních představ, které tvoří naše soužití, má křesťanské kořeny: třeba respektovat vlastnictví, chránit životní prostředí, že lež ničí soužití, že bližní se má respektovat a podporovat, když to potřebuje...

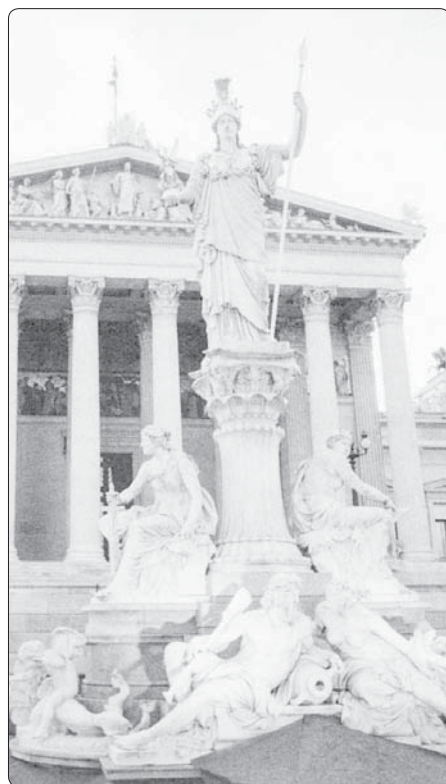
Bohudíky, že existuje tato setrvačnost. Jinak by v našich zemích dávno propukl chaos. Ale systematické podrývání křesťanského obrazu člověka pokračuje. A dotýká se také života křesťanů. V nedávných měsících zveřejněná krize v církvi souvisí úzce s rozparem vývoje křesťanského obrazu a moderního způsobu života.

Tento vývoj byl předpokládán už před staletími. S osvícenstvím nastala zřetelná konfrontace. Historik Jean Daujat píše například o *Encyklopedii* a z ní vycházejícího myšlení toto: „Encyklopedie měla poskytovat úplný přehled o veškerém lidském vědění, které bylo získáno lidským rozumem. Její iniciátoři, Diderot a velký matematik d'Alembert, z ní udělali zbraň proti křesťanství a všem náboženstvím, protože tvrdili, že ukazuje bezmeznou schopnost lidského rozumu. *Encyklopedie* měla obrovský vliv na rozšíření racionalismu, který se stavěl proti každému zjevení a každému božskému vlivu...“

Velmi blízká byla proto snaha učinit zákonodárcem člověka namísto Boha. Emmanuel Joseph Sieyès, jeden z průkopníků Francouzské revoluce, přivádí zvrát až k tomuto bodu: „Národ je přede vším ostatním, je původem všeho. Jeho vůle je legální, ona sama je zákonem... Národ může chtít nějakým způsobem, stačí, že chce ... jeho vůle je vždycky nejvyšším zákonem.“

Ještě jako kardinál popsal Joseph Ratzinger situaci jasně v knize *Ohne Wurzeln - Der Relativismus und die Krise der*

europäischen Kultur: „Tak zažilo křesťanství v Evropě na jedné straně svoji nejpůsobivější podobu, ale současně vyrostla v Evropě kultura, která představovala nejradikálnější odpor proti náboženským a morálním tradicím lidstva vůbec.“ Tento protiklad nachází svoji porážku v moderních ústavách. Tam neexistuje ani v nejmenším vztah k vyššímu uspořádání hodnot. Rakouský ústavní zákon je toho skvělým příkladem. Článek 1 říká jas-

Parlament jako nejvyšší instance, kde všechno právo vychází jenom z lidu

ně: „Rakousko je demokratická republika. Její právo vychází z lidu.“ Všechno právo, bez omezení.

Mohla by přijít námitka, že dnes přece musíme dodržovat lidská práva. To je pravda. Ale ta jsou také lidským dílem. Jak ohebné se s nimi dá zacházet, uvidíme dále: nejsou žádnou překážkou proti

milionům usmrcení nenarozených dětí, usmrcování starých a trpících, zavádění práva adopce pro homosexuální páry, zničení pojmu manželství... Úředníci EU se dokonce snaží prosadit potrat jako lidské právo!

Je fakt, že naše západní společnosti jsou tu bez pevného vztahu, bez nadčasově platného pořádku. A tady je možná každá nelidskost. Dnes se uznává, co vyhovuje vlivným lobby a co se dlouhodobě prodává v médiích.

Odpovídajícím způsobem označil kardinál Ratzinger naši situaci ve svém kázání před papežskou volbou v roce 2003: „Mít jasnou víru podle Kréda církve se často pokládá za fundamentalismus, naproti tomu relativismus, který se jako ve větru pohybuje podle nějakých názorů sem a tam, se dnes považuje za jediný současný postoj. Vzniká diktatura relativismu, která neuznává nic za konečně platné a ponechává platit nakonec jenom vlastní já a jeho choutky.“

Bez pevného základu však nemohou křesťané obstát v bezbožném okolí. Dříve nebo později podlehnou svodům, lákáním, argumentům a bludným učení, která převládají v okolí. Těmito bludnými naukami nejsou samozřejmě zasaženi jenom laici, ale také kněží a biskupové. Skandály se zneužíváním, které se objevily v poslední době na veřejnosti v tolika zemích (Austrálie, Německo, USA, Chile, Honduras, Irsko...), to bohužel ukázaly velmi zřetelně.

Netroufám si to skoro říci, protože to zní tak šosácky, ba „fundamentalisticky“: Co je třeba, je vědomí vymezení se vůči novopohanství, odklon od falešně chápaného „aggiornamenta“, nekompromisní příklon k tomu, co církev učí od začátku. Jenom tak může vyjít církev posílená ze současné krize.

Z VISION 2000 - 6/2018
přeložil -mp-

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (44)

8. Nauka a kněžstvo (Druhá část)

V jedné přednášce, kterou Cornacchiola přednesl na téma „Co chce od nás Panna Maria od Zjevení?“, shrnul to základní do šesti bodů, přičemž každý z nich objasnil některými výzvami samotné Panny Marie:

1. Maria od nás žádá pokání.

„Čiňte pokání: pokání přijímané Otcem je pokání lásky. Milovat bližního, odpouštět každou urážku, přinášet oběti za všechny.“

2. Maria nás prosí o modlitbu.

„Modlete se, moje děti, modlitba je duší lidstva, je to ona, jež obdrží Boží zásah: modlitby *Zdravas, Maria*, které vy říkáte s vírou a láskou, jsou mnohé zlaté šípy, které zasahují Ježíšovo Srdce; za pravé sjednocení ve svaté a láskyplné jednotě všech křesťanů v jedné, svaté, katolické a apoštolské církvi s Petrem sedícím v Římě.“

3. Maria chce, abychom byli poslušní.

„Poslouchejte Svatost otce,⁽¹⁾ církev a její hierarchii, chcete-li žít na cestě pravdy pro život přítomný a budoucí a pravý pokoj v srdci. Dělejte všechno, co on vám řekne, vraťte se k živému prameni evangelia prostřednictvím kněze, který je můj Syn Ježíš Kristus.“⁽²⁾

4. Maria nám připomíná pravdu spásy.

„Jděte za mým eucharistickým Synem a zahřejte ho svou láskou: očekává vás; je tam, aby byl pojídán. A když ho jíte a žijete z něho, budete mít život.“⁽³⁾ když vám dává život on, dává život věčný. Rozjímejte v poznání a rozjímáním poznáte Boží Slovo, Slovo života, žijte svátostmi, praktikujte ctnosti, vždy se milujte a vždy si odpouštějte s milováním a láskou.“

5. Maria, Matka Boží, nám radí.

„Buďte jako tyto květy, které Isola natrhala:⁽⁴⁾ nestěžují si, mlčí, nebouří se! Toto je potřebné, abyste žili v pokoře a lásce; pomáhejte všem, protože nebe vám všem pomáhá.“

6. Maria, Matka Boží, nám ukazuje na prostředek spásy.

„Ty mě pronásleduješ, vstup do Svatého ovčince, nebeského Dvoru na zemi, kde vládnou tři bílé body pokoje a jednoty v lásce: Eucharistie, neposkvrněná Matka církve a papež Petr, Svatost otce.“⁽⁵⁾ Je to církev vykoupení a posvěcení, církev Ježíše Krista, mého milova-

ného Syna, kterého jsem vám darovala, když jsem ho dala na kříž:⁽⁶⁾ právě z kříže mně odevzdal lidstvo a já jsem byla odevzdána lidstvu, abych pomáhala lidstvu a vedla ho na cestě pravdy, aby žilo Božím životem.“

Cornacchiola v sobě pociťoval velkou osobní odpovědnost za to, aby uskutečňoval toto katechetické poslání již od prvotní chvíle po zjevení. Na podzim 1947 prožil určitou dobu duchovního usebrání a prohloubení v trapistickém opatství Tre Fontane:

„Uvažoval jsem: Panna Maria od Zjevení se ukázala s Bibli v rukou, s klerikou na zemi a s křížem, který jsem rozbil. To znamená, že mi chce ukázat prostředek a způsob, jak udělat něco pro návrat tolika lidí vzdálených od cesty pravdy, kterou je církev, pokladnice nauky spásy a nauko-

vé tradice, založená Ježíšem, Božím Synem od věčnosti, samým Bohem. Drahá Panna Maria mi řekla, že bych měl připravit něco užitečného pro lidstvo, dílo, které by mělo působit v katechetické činnosti, ale jak to udělat? Modlil jsem se stále, aby se plán drahé Panny Marie uskutečnil...“

(Pokračování)

Z italského originálu „*Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane*“
(Milano: Adriano Salani, 2016)
vybral a přeložil
fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Jak už víme, tímto vyjádřením označuje Panna Maria od Zjevení papeže. [pozn. překl.]
- ⁽²⁾ I když kněz není samotným Ježíšem Kristem tím způsobem, jako je jím Nejsvětější svátost oltářní – podstatně a osobně –, je nicméně v určitém smyslu Kristem, protože Pán mu při svěcení vtiskl svůj kněžský charakter a protože skrze něho působí. Proto kněz bývá někdy nazýván „druhý Kristus“ (*alter Christus*). [pozn. překl.]
- ⁽³⁾ Srov. Jan 6,54: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den.“ [pozn. překl.]
- ⁽⁴⁾ Je to narážka na to, jak Isola, Cornacchiolova dcera, dne 12. dubna 1947 před prvním zjevením Panny Marie v Tre Fontane natrhala kyticí květin pro svou matku, kterou pak zanechala na kameni, na němž stála Matka Boží. [pozn. překl.]
- ⁽⁵⁾ Těmito třemi bílými body v církvi se poukazuje na bělost eucharistických způsobů chleba, na bělost jako symbol neposkvrněnosti Panny Marie a na bělost papežovy kleriky. [pozn. překl.]
- ⁽⁶⁾ Tím se samozřejmě nechce říci, že by Panna Maria přibila Pána Ježíše na kříž, nýbrž že ho spoluobětovala Bohu Otci, když stála pod křížem. Jak učí II. vatikánský koncil, „blessavená Panna se ubírala cestou víry a své spojení se Synem udržovala věrně až ke kříži. Tam stála ne bez Božího plánu, spolu se svým Jednorozným hluboce trpěla, přidružila se k jeho oběti svou mateřskou duší a láskyplně souhlasila, aby byl zabit obětní dar, který ona zrodila.“ (konstituce *Lumen gentium*, 58) [pozn. překl.]

PRO POVZBUZENÍ VE VÍŘE

ČLOVĚK MEZI VÍROU A ATEISMEM
Madeleine Delbrêlová • Z francouzštiny vybrala a přeložila Pavlína Bílková
Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková

Jak žít víru ve společnosti, která s Bohem v každodenní realitě nepočítá? Co mi může dát osobní vztah ke Kristu při střetu s praktickým ateismem? Úvahy Madeleine Delbrêlové o křesťanství v dnešním světě jsou mrazivě přesné, hluboké a zároveň povzbudivé. Důležitým krokem je přestat směřovat víru v Krista s křesťanskou mentalitou. Víra je vztah, který máme rozvíjet a každodenně uvádět do života. Mentalita jsou přejímané postoje a zvyklosti: vypadají rozumně a slušně, ale když je neprožíváme, mizí. V každodenním napětí a nárocích, které přináší život, obstojí jen autentické přesvědčení – živá víra.

Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 115x179mm, 156 stran, 239 Kč

VĚROMĚR
MUDr. Max Kašparů • Ilustrace Ing. Jan Heraleký

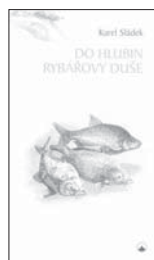
Často nám chybí objektivní kritéria, která by nám pomohla poznat, jak jsme na tom se svou vírou. Pronikavé a zároveň laskavé a vtipné postřehy, pomáhající ven z bludného kruhu křesťanského sebeuspokojení, jsou jádrem této knížky, která nám pomáhá oživit a uzdravit naši víru.

Cesta • První vydání v nakladatelství Cesta
 Brož., 145x202 mm, 56 stran, 68 Kč

ŠŤAVNATÁ CHUŤ VŠEDNOSTI • VYCHUTNÁVAT SI POSVÁTNE CHVÍLE KAŽDODENNÍHO ŽIVOTA
Damaris Zehnerová • Z angličtiny přeložila Veronika Kreslová
Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Umíte si vychutnat posvátné chvíle všednodenního života? Zakoušet Boží doteky ve své duši – uprostřed našich každodenních vítězství a proher – je vzácné. A ještě vzácnější je takové chvíle popsat a vzít si z nich to podstatné. Damaris Zehnerová má zajímavé postřehy o Bohu, mezilidských vztazích a zápasech v srdci člověka. Má ráda všechno, protože všechno patří k životu. Život na venkově s rodinou i kůzlem. Romantická svatba v blátě a nesnážích. Cestování po Africe a Kyrgyzstánu i praktikování ctností. Co si během dne vybereme: víru, nebo nevíru? A jaké s námi má Bůh úmysly? Autorka píše upřímně, objektivně a s radostí o těch nejobyčejnějších věcech našeho života.

Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 115x200 mm, 124 stran, 199 Kč

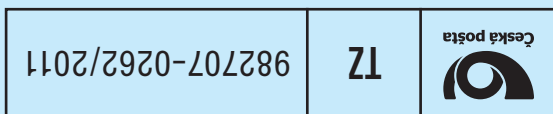
DO HLUBIN RYBÁŘOVY DUŠE
Karel Sládek • Ilustrovala Vítězslava Faltysová
Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Knížka uvádí čtenáře do bohatého života nad i pod vodní hladinou. Vypráví o vodě, rybách, řekách, pramenech, potůčcích, rybnících, rybářích a o tom, co vodní svět a jeho pozorování přináší citlivému člověku.

Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 110x190 mm, 80 stran, 129 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431. www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz. Registrace: značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SF, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.